

[Indenrigsministeren]

afgørelser og sanktioner fastlægge nogle lægelige behandlingsnormer, som lægerne ikke kan leve op til eller ikke tør leve op til, fordi de kommer til at indebære for store risici for patienterne, og det vil afgjort være til skade for det, man vil gavne, nemlig patientbehandlingen. Man må også tænke på, at et klagesystem også indebærer et sanktionssystem over for den pågældende medicinalperson, og særlig på dette område er sanktionerne meget vidtgående, hvis der handles forkert.

Hvis vi kigger lidt på det eksisterende klagesystem, må vi sige, at vi må have i baghovedet, hvad det er, vi har i dag. Det er rigtigt som beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at sundhedsstyrelsen reelt set er den eneste klageinstans på området, når det gælder stillingtagen til rent faglige forhold.

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at sundhedsstyrelsen i klagesagsbehandlingen i betydeligt omfang inddrager jurister samt udefra kommende højt kvalificerede specialfaglige lægelige konsulenter og eventuelt retslægerrådet, alt afhængigt af de enkelte klager.

Spørgsmålet om en eventuel erstatning, medicinalpersonalets optræden og den service, de giver, må rettes til den ansvarlige amtskommune og kan ikke forelægges sundhedsstyrelsen.

Regeringen har selvfølgelig overvejet, om det, vi skal lægge vægt på, nemlig retssikkerheds- og andre hensyn til patienterne, tilgodes godt nok med det klagesystem, vi har, og om de centrale myndigheders ønske om indsigt i patientbehandlingen og specielt sundhedsstyrelsens særlige tilsynspligt med medicinalpersonalet efter loven virker godt nok.

I beslutningsforslaget er refereret betænkningen fra 1979, men beskrivelsen i bemærkningerne viser også, hvor problematisk det vil være at indrette et niveaudelt ankesystem på området, hvor stadig højere kvalificerede fagfolk og lægfolk skal vurdere lægelige og andre sundhedsfaglige handlinger.

Selv om jeg altså er meget opmærksom på, at patienter og pårørende, der klager, skal have den størst mulige tro på, at ankesystemet fungerer, finder jeg, at der er flere grundlæggende forhold i det fremsatte for-

slag, som er yderst problematiske, og det skal jeg prøve at gøre lidt ud af.

Det foreslåede klagesystem ses ikke at have nogen sammenhæng med de centralt ansvarlige sundhedsmyndigheders, specielt sundhedsstyrelsens, tilsyn med medicinalpersonalet. Man kan altså ikke lave et system, som kører på den måde sideløbende, og desuden skal de lokale patientklagenævn direkte kunne forpligte sygehusudvalgene til eventuelle sanktioner over for de pågældende medicinalpersoner. Det finder jeg yderst betænkeligt, dels for tilsynet med medicinalpersonalet, dels for personalets retssikkerhed.

Det er nemlig en meget alvorlig sag f.eks. for en læge, at der indledes en politiuundersøgelse, der i værste fald kan føre til strafferetlige sanktioner og fratagelse af autorisation som læge. Denne adgang er derfor efter lægeloven i første instans tillagt sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet.

Forslaget tager endvidere ikke stilling til, hvordan det statslige sygehusvæsen, f.eks. rigshospitalet, indgår i ordningen, ligesom jeg heller ikke kan se, hvordan klagesystemet skal omfatte den store gruppe af privatpraktiserende medicinalpersonale, f.eks. læger og tandlæger.

Forslaget indebærer endvidere et niveaudelt ankesystem, i øvrigt med overvejende lægmandsrepræsentation, og dette finder jeg som sagt ikke hensigtsmæssigt, da det ofte er lægefaglige ting, som skal bedømmes. Jeg skal i den forbindelse nævne, at de lokale embedslægeinstitutioner netop har som en af deres funktioner at vejlede og rådgive patienterne om deres rettigheder og den klageadgang, de har.

Forslaget om eventuelt også at inddrage arbejdsskader mere systematisk i de foreslåede lokale patientklagenævn rejser endnu flere spørgsmål. Det forudsætter navnlig ud over de andre betænkeligheder, at nævnene tilføres særlig lægelig og arbejdsmiljøfaglig indsigt, hvad jeg heller ikke kan se kan ske på en hensigtsmæssig måde. Endelig skal de også tage stilling til erstatningsspørgsmål, og det finder jeg er urimeligt, fordi man dermed tillægger dem en domstolslignende virksomhed.

Og så taler man om en patientombudsmandsinstitution. Det er jo noget, der har været drøftet i flere år, og her vil jeg også tillade mig at sige, at der gøres sig de samme be-